GAZETA KRAKOWSKA

No. 42.

We Srodę Dnia 25. Maia 1803.

Z Paryża d. 6. Maia.

Widokrąg polityczny zaczena się cokolwiek wypogadzać. Lord Whitworth żądał przeszłego poniedziałku od ministra zagranicznych związkow Talleyranda paszportow dla powrocenia do Londynu. Te natychmiast mu wydane zostały. Kazał czemprędzey wszystko pakować, i wszystkim, którzy go tylko słuchac chcieli, powiadał, że we środę rano wyiedzie. Jeden tylko Talleyrand po Bonapartem, uśmiechał się na to wszystko. Jakoż środa nadeszła, lord Whitworth nie wyieżdza, a dziś w piątek, mówią tuteysze pisma, że poty nie wyiedzie, poki nowy goniec od iego dworu nie nadbiegnie. Dzisieyszy Monitor donosi o posiedzeniu parlamentu angielskiego, na którym wniosek Pattena do nieoznaczonego czasu odłożony został. Tenże Monitor mieści w sobie: " Interessa Niemiec iuż zakończone zostały. Dekret ratyfikacyyny J. C. K. Mci został urzędownie d. 28 Kwietnia kancellaryi rzeskiey podany i zaraz do dyktatury wzięty. Tytuł *Elektorskomoguncki*ey kancelaryi został natychmiast na *Arcykanclerskorzeski* zamieniony. „ Papiery nasze poszły cokolwiek w gorę.

Wczoray oczekiwało ciało prawodawcze poselstwa od rządu względem położenia rzeczy z Anglią. Trybunat i senat były także zgromadzone. Tym czasem poselstwo woyny przecię nie nadeszło, a przez to nadzieie pokoiu ożyły. Odwłokę wyiazdu lorda Whitwortha, przypisuią szczególniey pośrednictwu Jozefa Bonapartego. Wsławiony ten pokoiodawca miał nakłonić angielskiego ambassadora do przesłania do Londynu daney na pismie odpowiedzi na angielski ultimat przez ministra Talleyranda i dołączonych do niey nowych propozycyy z strony naszego rządu, i poty przynaymniey zwlec swoy odiazd, poki odpowiedź iego rządu nie nadeydzie. Gallerye ciała prawodawczego były napełnione widzami chcącemi się dowiedzieć z poselstwa rządowego o położeniu rzeczy między obiema narodami.

Słychać, iż nasz rząd kazał iuż wszystkie papiery ściągaiące się do negocyacyi z Anglią drukować, dla ogłoszenia ich w przypadku woyny.

Pomimo widoków woyny, przygotowania iednak do podróży pierwszego konsula do Belgii ciągle idą. D. 3 t. m. znaydował się pierwszy konsul na reprezentacyi *Poleukta*, gdzie z wielkiemi okrzykami był przyięty.

D. 4 zwołana była nadzwyczaynie rada ſtanu, na którey poſtanowiono dalsze kroki względem intereſſow z Anglią.

Rząd angielski ma nawet bydź z tego niekontent, że Francya posłała w przody handlowego kommiſſarza do Anglii, niżeli traktat handlowy zawarty zoſtał.

Wczoray rano miał ieszcze lord Whitworth naradzenie z miniſtrem Talleyrandem, poczem wyprawił gońca do Anglii.

Teraz gdy na nowo ożyły nadzieie pokoiu, mówią nasze pisma pierwszy raz o intereſſach z Anglią, i o widokach pokoiu.— Lord Whitworth kazał swoie rzeczy rozpakować, i rożne rozporządzenia do woyny zoſtały od wczoraysza zwolnione. — Widać z resztą, że Whitworth nie miał wyraźnego rozkazu do wyiazdu, tylko chciał doświadczyć iak to rząd francuzki przyymie. — Oſtatnie żądania z ſtrony Anglii miały ſię w naſtępuiących 3 punktach zamykać: 1) Ażeby pierwszy konsul pozwolił usadowić ſię Anglikom na wyspie Lampedusa, leżącey naprzeciwko Malty ku brzegom tunetańskim; 2) ażeby woyska angielskie ieszcze przez 10 lat ſtały na Malcie; 3) nakoniec, ażeby woyska francuzkie zupełnie opuściły Hollandyą. Powiadaią, iż rząd francuzki odpowiedział w zezwalaiącym sposobie na pierwszy punkt, ponieważ wyspa Lampedusa nie obchodzi Francyą. Co do drugiego, na to nie może zezwolić, ponieważ potrzebaby także zezwolenia wszyſtkich mocarſtw, które zaręczyły udzielność Malty lub przyſtąpiły do traktatu amienskiego, a na trzeci: Hollandya nie może bydź od woysk francuzkich prędzey opuszczona, poki Anglia wszyſtkich warunków pokoiu nie dopełni.

Oſtatniego poniedziałku Ob. Kern mianowany od pierwszego konsula prezydentem konsyſtorza Auszpurskiego wyznania w wyższego i niższego Renu departamencie, wykonał przed konsulami w pałacu Tuilleri przyſięgę wierności położywszy rękę na Ewangelii.

Ponieważ liczba płatnych francuzkich kunsztmiſtrzow w Rzymie, od zawartego pokoiu tak dalece ſię powiększyła, że ich tameyszy francuzki pałac pomieścić nie może, zatem tego roczna pierwsza nadgroda za architekturę będzie w gotowych pieniądzach w kwocie 1000 fr. posłana, a poki ſię liczba teraźnieyszych pensyoniſtow nie zmnieyszy, nie będzie wolno tylko iednemu kunsztmiſtrzowi co 2 lata do Rzymu wyieżdzać.

Nowy rząd bazyleyski posłał pierwszemu konsulowi liſt podziękowny za iego pośrednictwo przez landmana Affry.

Na nowey monecie 5 frankowey tak ieſt wybicie wypukłe, że iedna sztuka do drugiey nie przylega. Kupcy i kaſſyerowie są przyzwyczaieni kłaść po 20 sztuk na kupkę dla okrągłey liczby 100 fr. a nowey monety ledwie ſię 10 zmieścić może. Z tego powodu cofniono tę monetę i miniſter wyznaczał po 10,000 fr. nadgrody za naygładszy sposob wybiiania monety złotey i srebrney.

Radca ſtanu Haumond powrocił z Piemontu, i przywiozł Pani Bonapartowey szal z nadzwyczay przedniey owczey wełny, które w Madria de Chivas hodulą. Co do białości przedniości i delikatności wełny przechodzi wszyſtkie zagraniczne tego gatunku materye.

W przeszłym mieſiącu zawinęło do Bordeaux 52 obcych, a 187 francuzkich ſtatkow, pomiędzy któremi znaydowało ſię 24 z osad.

Do tego czasu znaczy ſię wielki urodzay we Francyi.

Towarzyſtwo ſtatyſtyczne przyięło za swego członka szkockiego barona Sinclaire.

Z Medyolanu d. 28. *Kwietnia.*

W tym momencie zgromadza się na granicach kraiu papiezkiego korpus woyska złożone z dwoch dywizyy iedney francuzkiey, drugiey włoskiey, które ma zlecenie bydź w pogotowiu na wszelkie poruszenia iakie w ninieyszych okolicznościach mogą bydź potrzebnemi. Jenerał dywizyyny Verdier dowodzi dywizyą francuzką, a jenerał dywizyyny Lechi dywizyą włoską. Te dwie dywizye złożone z woysk wyborowych z pomiędzy armii francuzkiey i włoskiey, maią z sobą bardzo znaczny oddział artyleryi. Głowna kwatera woyska francuzkiego będzie w Faenza, włoskiego w Rimini. Na mieyscu jenerała Lechi dowodzi pierwszą dywizyą w Medyolanie jenerał Pino, który aż dotąd dowodził dywizyą włoską w Bononii; ma pod swoiemi rozkazami jenerałow brygady Seweroli, Peyri, i szefa głownego sztabu adiutanta kommenderuiącego Lecchi. Woyska iego dywizyi składaią się z pierwszego batalionu pierwszey brygady letkiey, z iednego batalionu drugiey brygady liniowey, z dwoch batalionow piechoty polskiey, dwoch szwadronow husarow, dwoch szwadronow iazdy polskiey, i dwoch kompaniy artyleryi. Z woyskami temi odprawił rewiią na dniu 24 b. m. jenerał kommenderuiący Murat na placu zwanym *Forum Bonaparte*, a nazaiutrz na mieysce swoiego przeznaczenia ruszyły. Mieysce zaś ich zastąpiły tu 1sza i 4ta półbrygady liniowego woyska, i drugi regiment strzelców konnych. Dywizya francuzka, która od dni kilku iest także wporuszeniu, iest daleko licznieyszą od włoskiey.

Nasz wice prezydent wydał do prefektow departamentowych okólnik następuiący:

Xięgi popisowe nie są ieszcze ukończone, a przeciąg czasu ustawą przepisany dawno iuż upłynął, zachodzi przeto wina spoźnienia. Do Was, Obywatele Prefekci, należy przyspieszać wykonanie ustaw po departamentach; wykonanie zaś ustawy o popisie iest nader ważnym dla Rzepltey. Bez woyska, bez woyska złożonego z obywatelow, nie masz oyczyzny, nie masz narodu. Osoby nie chcące widzieć Rzepltey włoskiey wzmocnioney rozgłosiły, że ninieysza rekwizycya iest na rzecz obcego mocarstwa. Wyprowadźcie z błędu publiczność, zapewniycie uroczyście, że popisowi wezwanemi iedynie będą do szeregow woyska Rzepltey, tego woyska, które powinno iey bronić, ziednać iey uszanowanie zewnątrz, i zapewnić spokoyność wewnątrz. Zechcieycie, Obywatele Prefekci, ożywić gorliwość urzędów, do których wykonanie ustawy o popisie należy, powiedzcie im, iż ieżeli w iakim zdarzeniu powinni dadź dowody swoiey do dobra publicznego gorliwości, to nadewszystko w tem że ich w tym dziele postępowanie będzie miarą ufności na iaką sobie z strony rządu zasłużą. &c.

Z Fryburgu d. 4. *Maia.*

Wice prezydent Rzepltey włoskiey bardzo uprzeymie odpowiedział na uczynione żądanie przez landmana szwaycarskiego, aby sprzedarz dobr prywatnych osob kraiu gryzońskiego, które oni posiadali w Waltelinie wstrzymaną była. Odpowiedział także na oznaymienie mu o zmianie konstytucyi przez list, który spodziewać się każe, że ważne związki, które Szwaycarya utrzymywać z Włochami musi, gruntować się będą na sprawiedliwości i wzaiemnych na dobro kraiow względach.

Landman Szwaycarski potwierdził umowę zawartą między bywszym rządem Szwaycaryi i obywatelem Mezler względem opatrzenia Szwaycaryi włoskiey w sol, zasiągnąwszy wprzod potrzebnych obiaśnień o korzy-

ściach, iakie umowa ta dla Szwaycaryi iednać może.

Xiążę Jmć Elektor Arcykanclerz Biskup Konstancyeński pisał do Landmana szwaycarskiego winszuiąc mu godności, na którą wyniesiony został i dla ułożenia się z nim względem tego, co przyczynić się może do dobra moralnego i religiynego tey części Szwaycaryi, która dyecezyą konstancyeńską składa. List Elektora Arcykanclerza był napisany w wyrazach, które dowodzą poważania iakie ma nasz landman za granicą. Procz tego mieści list ten, że P. Wessenberg bywszy pełnomocny minister przy dawnieyszym rządzie Szwaycarskim, będzie odtąd zwyczaynym pośrednikiem związków tyczących się interessow biskupstwa konstancyeńskiego, tudziesz obrządku i nauki religii. Cnoty i sława znakomita Xcia Jmć Arcy Kanclerza są dostatecznym godłem uprzeymości z iaką nasz landman na list ten odpowiedział.

W Szwaycaryi mówią, o przybyciu tam jenerała Lecourba i przeyściu wielu oddziałow woyska francuzkiego.

Z Kassel d. 2. Maia.

Gdy wiadomość o potwierdzeniu przez Cesarza Jmć konklusum seymu pod d. 24 Marca zapadłego i wyniesieniu naszego landgraffa do godności elektorskiey pozawczoray tu przybyła, zaraz Xiążę Jmć od pierwszych urzędnikow odebrał powinszowania. Dzisiay zrana Xiążę Jmć poiechał do Paderbornu aby był przytomny wniyściu tam regimentu pruskiego, którego iest właścicielem, i który imię iego nosi; regiment ten stał aż dotąd załogą w Wezel. Uroczystości z powodu przyiętey wiadomości wyżey wspomnianey, dopiero od d. 15 b. m. rozpoczną się.

Z Genui d. 23. Kwietnia.

Dnia 19 przybył tu goniec z Paryża, który oddawszy depesze ministrowi francuzkiemu obywatelowi Salicetti w dalszą do Rzymu i Neapolu udał się drogę.— Dowiaduiemy się z Florencyi, że tam także przybył goniec z Paryża i że zaraz po iego przybyciu zgromadzono radę stanu.

Listy z Tulonu donoszą, że w porcie tym buduią 6 liniowych okrętów o 74 armatach, które w przeciągu 6 miesięcy maią bydź ukończone i na morze spuszczone. Dodaią, że wielu ieszcze innych okrętow wystawienie przedsięwzięte będzie.

Z Frankfortu d. 3. Maia.

Głowna kwatera 26tey dywizyi woyskowey francuzkiey, przeniesiona została z Koblenz do Moguncyi, i kommendant iey jenerał dywizyi Lorge, przybył tam z swoim sztabem. — 59ta półbrygada z Moguncyi do Luxemburga wyruszyła.

Pogłoska, iż hrabia Metternich odstąpił Cesarzowi za dobra w Czechach, dane sobie teraz wynadgrodzenie Ochsenhausen, nie potwierdziła się.

Magrabia Badeński wyznaczył 90 tysięcy ryńskich na zasypanie rowow fortyfikacyynych przy Manheimie i założenie na tym mieyscu ogrodow, a obowiązał się dawać co rok 20,000 ryńskich na utrzymywanie tamteyszego teatru.

Rząd Bawarski w Ulmie, nietylko ogłosił zakaz stawiania na zagraniczne loterye, ale i tamteysze natychmiast zamknąć kazał.

Listy z Ratyzbony zawieraią, iż poseł Czeski oświadczył swoie życzenie, ażeby ugoda podpisana niedawno względem cła przy Elsfleth, do ratyfikacyi Rzeszy i Cesarza podana była, co iednak nie nie nastąpi i rzecz ta za ułożoną zupełnie uważana będzie.

Nota ministrow francuzkiego i rossyyskiego, względem rowności rang 3ch nowych Elektorow, niektórym z nich nie podobała się,

gdyż ieden chciał mieć pierwszeństwo względem drugiego.

Woysko francuzkie na lewym brzegu Renu, iest w marszu, częścią do Włoch, częścią ku brzegom morskim, częścią ku Hollandyi.

Dnia 5. Maia.

Jak tylko w Stuttgardzie i Carlsruhe odebrano wiadomość: iż Cesarz ratyfikował ustawę wynadgrodzenia, Xżę Wirtembergski i margrabia Badeński tytuł Elektorow przybrali. Pierwszy z nich wydał odezwę z wyrażeniem wszystkich swoich tytułow, donosząc o tym wszystkim poddanym i oznaczaiąc dzień 6ty Maia, na obchod uroczysty z tego powodu.

Seym kraiu Berg ukończył swoie sessye, pozwoliwszy nie tylko na wszystkie żądania Elektora, ale nawet i na więcey; handel w Dusseldorf znacznie się powiększa.

Z Hagi d. 10. Maia.

Wiadomość, którą tu nasz ambassador w Paryżu Voss van Steenwyk gońcem przysłał, iż lord Whitworth dał się nakłonić do odłożenia swego wyiazdu, poki goniec wysłany z nowemi propozycyami od rządu francuzkiego do Londynu, niepowroci, sprawiła tu i w całey Rzpltey wielką radość. Wszystkie nasze papiery znacznie się z tego powodu podniosły.

Z Mozy i niższego Renu wiele woysk francuzkich przybyło do okolic Nimwegu. Na mieysce ienerała Montrichard spodziewamy się innego kommenderuiącego w naszey Rzeplitey.

Leydeńska gazeta przywodzi, że Angliey chcieli przymusić francuzkiego kontra admirała Lessegues, gdy powracaiąc ze Stambułu przybył przed Maltę, ażeby dla pozdrowienia ich zwinął banderę, grożąc mu, ieżeli tego nie uczyni, że dadzą do niego ognia; lecz on odrzucił tę propozycyą, odpowiedziawszy, iż mogą go zatopić, ale ani swego narodu, ani siebie nie upodli. Skończyło się na groźbie i kontra admirał odpłynął spokoynie.

Z Berlina d. 10. Maia.

Wczoray przybył Xżę Gloucestru do Potsdamu, a d. 12 iest tu spodziewany. Nie przyiął przygotowanych dla siebie pokoiow w zamku, stanie u ministra angielskiego.

Półkownik Kolbert iuż z Petersburga wyiechał, i przeieżdzaiąc zabawi tu poty, poki się rewiia nie skończy.

Krol Jmć w podroży swoiey do Hildesheimu odwiedzi także Erfurt, gdzie d 29 t. m. przybędzie. Stamtąd poiedzie na Franconią.

Z Ratyzbony d. 6. Maia.

Rzesza ma nadzieię otrzymać ieszcze piątego nowego elektora w osobie Xcia Meklenburg-Schwerin. Rossyyski poseł w Ratyzbonie, baron Bühler, podał seymowi imieniem swego monarchy notę, w którey wyraża: "J. Imperatorska M. cieszy się, iż miał sposobność przyłożyć się do urządzenia interessow Niemiec, przez które spokoyność i szczęśliwość Xżąt, dla których ma nayprzyiaźnieysze i nayprzychylnieysze uczucia, ustalone zostały, i nie pragnie inney zato nadgrody, iak żeby domowi Xiążęcemu Meklenburg-Schwerin, do którego iest szczególniey przywiązany, godność elektorska z wszystkiemi do niey przywiązanemi prerogatywami udzieloną została."

Francuzki poseł, Ob. Laforet, poparł to żądanie oddzielną notę imieniem rządu francuzkiego, i nie wątpią wcale że to nastąpi.

D. 4 t. m. minister dyrektoryalny oddał seymowi list od hrabiego Görz, pełnomocnika Xcia Nassau Oranii, w którym donosi seymo-

wi, że Xżę Jmć Oranii, panuiący w Naſſau-Hadamar, Siegen, Dillenburgu i Dietz, poſtanowił oddać i odſtąpić swemu naſtępcy synowi Fryderykowi Wilhelmowi, wszyſtkie kraie w wynadgrodzeniu mu dane, bez żadnego wyiątku i z wszyſtkiemi prawami i prerogatywami oznaczonemi §. 12 konkluzum Rzeszy, teraz ratyfikowanym.

Baron Schraut poseł czeski powrocił iuż tu z Eichſtadt.

Od niepamiętnych czasow był zwyczay, że sędzia rzeski udawał ſię oſtatniego Kwietnia przed dom C. K. posła i elektorow z liczną muzyką i tam zaszczepiał z wielką uroczyſtością zielone drzewa; lecz tego roku ta uroczyſtośc iuż nie była.

Deputacya będzie miała w tym tygodniu poſiedzenie dla uproszczenia zupełnie receſſu wynadgrodzeń, potem ſię rozeydzie.

D. 28 p. m. hrabia Panin przybył z licznym orszakiem do Monachium.

Ob. Laforet zabiera ſię do wyiazdu na mieysce swego przeznaczenia do Monachium; onegday miał u ſiebie oſtatnią schadzkę, a dziś iuż tam część swego orszaku posłał.

Z Stokolmu d. 3. Maia.

Więcey iak od 60 lat, to ieſt od pokoiu w Abo, zachodziły częſte sprzecki o granice między Szwecyą i Roſſyą, ponieważ te nie były doſtatecznie oznaczone. Nie raz przychodziło do żywych sporow, a nawet woyska iuż przeciw sobie wyſtawiano. Tak ſię ſtało i zapanowania Pawła I. w roku 1798 Przyczyną tych kłotni był zły podział rzek, które oba państwa przedzielaią, a które iak ſię zdaie mogłyby bydź zupełnie oznaczone. Niedawno powſtały znowu sprzeczki o moſt w Abberfors, które iednak iuż po przyiacielsku załatwione zoſtały. Baron Ulfsparre przybiegł tu w 5 dniach gońcem z Petersburga z wiadomością, że pomiędzy obiema dworami zawarta zoſtała ugoda, na mocy którey zoſtaią rzeczy w dawnym ſtanie, i maią bydź ſtosownie do traktatow granice po przyiacielsku oznaczone. Wszyſtkie zatem przygotowania woienne z obu ſtron natychmiaſt uſtały.

Sposób edukowania dzieci Peſtalozzego znayduie co raz więcey przyiacioł i ſtronnikow w Szwecyi. Wiele prywatnych osób wysyłaią swoim kosztem do niego osóby, aby ſię w tey sztuce wycwiczyły, potem w prowadzą tu podobne szkóły. Elementarna Xiążka Peſtalozzego iuż na szwedzki ięzyk wytłumaczoną zoſtała.

Z Petersburga d. 26. Kwietnia.

Xżę Pagration i jenerał adiutant Winzengerode powrocili iuż z Finlandyi. Woyska roſſyyskie i szwedzkie w Finlandyi rozchodzą ſię na dawne kwatery. Uzbroienia w naszych portach iuż uſtały.

Onegday papiezki legat Arezzo miał u dworu wſtępną audyencyą.

W przyszłym tygodniu znaki doſtoieńſtwa W. Miſtrza Maltańskiego, które ś. p. Imperator Paweł I. kazał tu zrobić, będą odesłane do Meſſyny, a ſtamtąd do Malty. Składaią ſię one z złotey korony, puginału i t. d.

Uformowana nowa kompania handlowa na białem morzu, ma szczególniey na celu połów śledzi. Początkowy iey kapitał na ſię składac z 250 akcyy, 70,000 rubli wynoszących. Na chwytanie i solenie śledzi wyśle 6 ſtatkow większych, a dwa mnieysze.

Z Londynu d. 7. Maia.

Jeszcze nie doznaliśmy tak smutnych dni iak oſtatnie 3. Wczoray po południu oświadczył P. Addington na poſiedzeniu niższey iz-

by, że czyniąc wniosek odroczenia parlamentu do przyszłego poniedziałku, spodziewa się przez ten czas odebrać od J. K. M. pełnomocnictwo do udzielenia izbie wiadomości o zaszłych negocyacyach między naszym kraiem i Francyą. Tym czasem donosi, że jenerał Andreoſſy dowiedziawszy ſię, że lord Whitworth Paryż opuścił, żądał także paszportow do wyiazdu, i że lord Whitworth podług wszelkiego podobieńſtwa iuż musi bydź w drodze do Londynu. Spory względem odłożenia poſiedzeń trwały aż do godziny 8. Wniosek P. Greia, ażeby w teraźnieyszych krytycznych okolicznościach nie przerywać poſiedzeń, i że każda zwłoka ieſt szkodliwą, zoſtał 185 przeciw 95 głosow odrzucony.

W tym atoli momencie przybył posłaniec ſtanu Sylweſter z wiadomością z Paryża, że nasz ambaſſador zabieraiący ſię d. 4 do wyiazdu, otrzymał, iak mowią za pośrednictwem hrabiego Markowa, nowe propocycye od rządu francuzkiego, i z tego powodu odłożył swoy wyiazd, poki nie odbierze na nie odpowiedzi od swego dworu. Do francuzkiego ambaſſadora przybiegł także goniec, poczem ten pozoſtał ſię ieszcze w Londynie. Tak znowu ożyła cokolwiek nadzieia pokoiu.

Wczoray rano zrobiono tu oszukańſtwo, ktore przechodzi ieszcze podrobienie dworskiey gazety wczaſie amerykańskiey woyny i iedney francuzkiey przed kilku laty, a ktore wiele osób o znaczną przyprowadziło szkodę. Między godziną 9 i 10 zrana przybył mniemany posłaniec z kancelaryi lorda Hawkesbury z biletem do lorda prezydenta Londynu, w ktorym lord Hawkesbury donosi oſtatniemu, że negocyacye między naszym kraiem i Francyą po przyiacielsku ukończone zoſtały. Oddawca tego biletu był tak ubrany iak posłańcy ſtanu. Pytał ſię o lorda prezydenta, oświadczaiąc, że ieſt z kancelaryi ſtanu i ma liſt do niego. Prezydent iuż był z domu wyszedł; okazał na to nieiakie zadziwienie, iednak zoſtawił bilet, tylko zalecił służącemu, aby go położył w takim mieyscu, żeby zaraz prezydentowi wpadł w oczy. Lord prezydent powrociwszy do ſiebie po odeyściu mniemanego posłańca, znayduie bilet, czyta go z wielką radością i wypytawszy ſię służących o ubiorze posłańca, każe go czem prędzey na kilka rąk przepisać, polepić na publicznych mieyscach i rozesłać po kawiarniach. Niebawiąc pisze także z podziękowaniem do lorda Hawkesbury za udzielenie mu tak ważney wiadomości. Skutkiem tego biletu było nadzwyczayne poskoczenie papierow, bo aż do 71 za ſto. Znalazły ſię iednak osoby, że temu nie dowierzały, a między innemi żyd bankier Goldschmidt. Udały ſię do prezydenta dla widzenia tego biletu, i poznały że był podsunięty; podpis lorda Hawkesbury był dosyć niezgrabnie naśladowany, a urzędowa pieczęć z innego pisma zręcznie przylepiona. Kupcy giełdowi naradzali ſię natychmiaſt, co maią czynić, i iednomyślnie ogłosili poczynione wczoray kontrakty na papiery, za nieważne. Lord Hawkesbury iak tylko powziął o tem wiadomość, uwiadomił prezydenta o fałszu tego biletu. Ten kazał natychmiaſt wszędzie kartki poprzybiiać wyznaczaiąc 500 f. szt. nadgrody za odkrycie oszuſta, a wydział papierowych handlarzy 5000 f. szt. do tego przydał. Jak tylko ſię fałsz odkrył, papiery spadły na 63 za 100. Tymczasem w wiele okolic kraiu rozesłano z tą pomyślną wiadomością sztafety, i cały prawie kray zwiedziony zoſtał. Nadto d. 4 ieszcze zrana popłynął iuż ſtatek z Harwichu do Hollandyi z tą wiadomością. Zamiar oszukania był za-

pewne nie inny iak podniesienie papierow, który dosyć się udał, bo każdy iak tylko poszły w gorę, czem prędzey ie zmieniał. Nadto wymyślaiący to oszukaństwo, byli dobrze wiadomi położenia rzeczy, dla tego ten moment obrali.

Podobne oszukaństwo zrobiono niedawno w Amsterdamie, gdzie iak wiadomo naywięcey różnych narodow papierow sprzedaią.

W sobotę ieszcze wydany został rozkaz zatrzymania wszystkich okrętow ładownych potrzebami woiennemi, mianowicie saletrą, a wczoray włożono iuż na nie embargo. — Do wszystkich dowodzcow okrętowych wyszedł także rozkaz, aby się każdy na swoim mieyscu iak nayprędzey znaydował. Zapewniaią, że admirał Cornwallis natychmiast obeymie kommendę nad kanałową flottą. Admiralicya wysłała także do różnych zagranicznych okolic rozkazy, ażeby nie pozwolano kupieckim okrętom odpływać, poki nie dostaną konwoiu.

Wiadomo, że teraźnieyszey spor między Anglią i Francyą naywięcey pochodzi o Maltę. Jutro tedy wyydzie interesuiące pismo, to iest oświadczenie się Maltańczykow względem ich położenia do angielskiego ministeryum. Nie przeczą oni, iż chętnieby pod rządem angielskim zostali; lecz Anglia nie ma żadnego prawa ani ich, ani ich wyspę komu innemu odprzedawać, ponieważ oni sami odbili tę wyspę Francuzom, a angielskie woyska przyszły im tylko na pomoc. Kawalerowie zaś przez oddalenie się z niey utracili wszelkie do niey prawo, i t. d.

Na ostatniey audyencyi hiszpański poseł P. Lima oddał Królowi zaufalny list, amerykański minister P. King pożegnał Króla, a P. Drusina był mu przedstawiony i miał honor iako konsul w Memlu przypuszczonym bydź do ucałowania ręki.

P. Pitt znayduie się w Walmercastle, gdzie Xiężna Wales go odwiedziła.

Podług ostatnich wiadomości z wschodnich Indyy głowna armiia Marattow pod wodzem Holkarem znacznie w Grudniu pobitą została, i podobno będzie przymuszona opuścić stolicę Panah. Woyska Scindy połączone z woyskami Peshwy zadały mu tę klęskę.

Z Stuttgardu d. 5. Maia.

Xiążę nasz przybrał iuż tytuł Elektora; iutro w całym kraiu będzie z tego powodu obchodzona uroczystość. Dwor naszego Elektora iest teraz podobno nayświetnieyszy ze wszystkich Xiążąt niemieckich. Herb także powiększony został.

Rozmaite Wiadomości.

Professor fizyki w środkowey szkole departamentu Tarny, wynalazł sztukę drewniane figury w formach wyciskać. Tłucze drzewo na proszek, mięsza do niego 5 części flandryyskiego, a 1 rybnego kleiu, i robi z tego ciasto, które w iakiem chce wyciśnie kształcie. Takim sposobem powyciskał wiele figur, którym ani wilgoć, ani deszcz nie szkodzi. Może, dodaie z tego powodu iedno francuzkie pismo, wynaydą ieszcze sztukę przerobienia na ciasto marmuru, alabastru, porfiru i innych twardych materyałow. Na ow czas dłuto będzie niczem, wszystko będzie wyciskane!

Nie tylko Niemcy ale i Francya posiada lekarstwo przeciwko wściekliźnie psow. Familia Lapivardiere w Felletin posiada ten sekret. Spodziewaią się, że go rząd kupi i dla dobra ludzkości ogłosi.

Bertholet odkrył sposob utrzymania długo wody w naczeniach bez podpadnienia zepsuciu.

DODATEK

DO Nru. 42.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W e Srodę Dnia 25. Maia 1803.

Przymioty Rozumu i serca są szacownieysze, niżeli piękność.

Fervidus tecum Puer, et solutis
Gratiæ zonis, properentque Nymphæ,
Et parum comis sine te Juventas,
Mercuriusque.
Hor. L. I. Od. XXX. v. 5.

Przyprowadź z sobą wietkiego Kupidyna; niechay ci wdzięki bez przysady towarzyszą, Nimfy za tobą z Merkurem i młodość idą, która bez ciebie mało ma powabow.

Jeden z mych przyiacioł ma dwie córki, z których iednę nazwę Dafne, drugą Letycyą; pierwsza ieſt celnieyszą pięknością teraźnieyszego wieku, druga nie ma tak okazałych wdziękow. Los tych dziewcząt zawisł iedynie od ich powierzchowności. Dafne przyzwyczaiona od kolebki uſtawiczne pochwały swych wdziękow i piękności słuchac, zoſtała ſię taką, iaką ią natura wydała, to ieſt naypięknieyszym ſtworzeniem na oko. Przeświadczona o swych wdziękach, okazuie nieznośną dumę i pogardę dla tych wszyſtkich, którzy ſię do niey zbliżaią. Letycya nie doznaiąc blizko do 20 roku żadney grzeczności, przymuszoną była doskonalic swe naturalne talenta, dla zaſtąpienia wdziękow, któremi iey ſioſtra obdarzona była. Biedna ta dziewczyna nigdy prawie nie była z tą bacznością słuchana, ani mowy iey nie doznawały tego względu co iey ſioſtry, chociaż zawsze były rozsądne. Przeciwnie iey ſioſtra nim ieszcze uſta otworzyła, iuż nadſtawiano ucha, pochwalano to miną, to geſtem, to co miała powiedziec. Ten Rozny sposob poſtępowania, sprawił naturalnie przeciwne skutki: Rozmowa Dafny ieſt nudna, Letycyi zaś nader przyiemna. Dafne zapewniona o względach dla ſiebie, nigdy nie ſtarała ſię podobac; przeciwnie Letycya nie maiąc tych korzyści wszyſtko zakładała na swoiey zasłudze. W twarzy Dafne widac zawsze ponurośc, zgryzotę i smutek, gdy przeciwnie w twarzy Letycyi wesołość, otwartośc i spokoynośc. Oſtatniey zimy młody ieden ślachcic widząc Dafne na komedyi, pokochał ſię w niey; był dosyc bogaty, ażeby potrzebował wprowadziciela do oyca swey piękności, owszem iak ſię tylko pokazał, zaraz był z grzecznością przyięty; lecz oziębłośc, wźrok surowy i oboiętna grzecznośc, było to wszyſtko, co mogł od swey kochanki otrzymac. Letycya zaś przyymowała go z otwartością i niewinną poufałością ſioſtry, co zniewoliło go do wyrzeczenia kilkokrotnie: *Ah Kochana Letycyo, gdybyś ty tak piękną była iak Dafne!* Tę przymowkę przyymowała ona z zwyczayną sobie wesołością, iako dziewczyna nie maiąca żadnego osobiſtego widoku. Tym czasem kawaler wzdychał zawsze nadaremnie do swoiey piękności, i zawsze znaydował pociechę u przyiemney Letycyi. Znudzony nakoniec głupią dumą pierwszey, a uięty grzeczną wesołością drugiey, rzecze do oſtatniey iednego razu, iż ma iey powierzyc pewną rzecz, którą może nie wzgardzi. " Letycyo, dodaie, powiadam Ci szczerze, zakochałem ſię w Tobie i mam naywiększy wſtręt do Twoiey ſioſtry.„ Sposob w iakim ie y to oświadczenie uczynił, rozśmieszyło bardzo Letycyą. " Oho, oho, Mościa Panno! spodziewałem ſię tego, odpowie, lecz śmiy ſię, ia wszelako będę zaraz oyca proſił o Ciebie.„ Jakoż nie zaniedbał, a oyciec ukontentowany, że mu ſię nie zoſtanie tylko sama piękność, którą w każ-

dym momencie może wydać za mąż, przyiął iego żądanie lubo nie bez zadziwienia. Co do mnie, nic mnie bardziey nie zabawiło, iak to zwycięztwo Letycyi. Wszyscy znaiomi winszowali iey nie rzewidzianego szczęścia, śmieiąc się z przesadności iey siostry. Jeżeli smutek względem tego, w czem nas natura upośledziła, nazwać można nierozsądkiem, tedy ieszcze nieznośnieyszą iest rzeczą wynosić się z tego, cośmy z iey szczodrobliwości otrzymali. Lecz kobiety, ieżeli mi wolno powiedzieć, są w tym względzie prawie nie do poprawienia. Tym czasem przyłączę tu na ich stronę wypis z listu mego przyiaciela, z tą uwagą, że wyniosła piękność iest rownie nieznośna, iak przesadzanie się mężczyzny z rozumu.

" P. de St. Evremont utrzymuie w iednym z swoich pism, że ostatnie westchnienie piękney kobiety nie tak pochodzi z żalu, że traci życie, iako raczey, że utraciła piękność. Może tu za nadto posuwa swoy żart, tym czasem iest to nie zaprzeczoną prawdą, że o nic się bardziey nie staraią kobiety, iak o utrzymanie swey piękności. Z tąd pochodzi, że z ochotą chwytaią się wszystkich szarlatańskich wymysłow, maiących niby za cel zachować i przyozdobić piękność. Skłonność ta prawie wszystkim kobietom właściwa, pochodząca z chwalebnego zamiaru, czyli chęci podobania się, zasadza się na dosyć słusznym mniemaniu, że sztuka może dopomoc naturze, dała mi powod do zastanowienia się nad sposobami dogodnieyszemi dla dopięcia tego celu. Zdaie mi się, że im uczynię przysługę, kiedy wyrywaiąc ich z rąk szarlatanow i empirykow, którzy ich oszukuią, odkryię im prawdziwy sekret utrzymania i nadania blasku piękności. Lecz nim przystąpię do tego sekretu, muszę w przod położyć tu niektóre poprzednicze maxymy,

1. Że sam iedynie rozum, nie zaś wdzięki są zdolne upięknić kobietę.
2. Że wyniosłość psuie całe ułożenie i uprzeymość, i że przysady są niebespiecznieysze dla piękney twarzy, niżeli ospa.
3. Że piękności nie przystoi oszczerstwo.
4. Że co nie przystoi przyiaciołce, tem mniey przystoi kochance.

Takie położywszy zasady, łatwo iest okazać, iż prawdziwy sposób powiększenia piękności, zależy na tem, aby się przyozdobić w cnotę i to wszystko, co iest warte pochwały. Przez ten iedyny sposób uposażone darami natury kobiety nie tylko ożywią, ale nawet przydadzą blasku swem wdziękom. Toż samo ma się rozumieć i o tych dla których nie była tyle szczodrą.

" Nadto czyż kobiety nie są stworzone dla rozpędzenia i osłodzenia przykrości w życiu ludzkim zwyczaynych? Krzywdzi ten kobiety bardzo, który zapatruie się iedynie na nie iako na obraz piękny. Kobieta piękna, przyozdobiona cnotą, skromnością, i uprzeymością zachwyca umysł i serce, gdy przeciwnie kokieta upiększonemi swemi wdziękami razi. Twarz przybrana w sztuczne kolory bawi wprawdzie oko, lecz nie porusza serca; piękność bez przymiotow duszy będzie zawsze cackiem, lepiey się zdaleka, niżeli bliżey poznana, wydaiącym. „

" Gdy Adam wyprowadzony, przez Miltona w *Raiu utraconym* na scenę, opowiada Aniołowi wrażenie, iakie żona iego na pierwszy iey widok w nim sprawiła, nie wystawia iey iako Wenerę grecką, nie chwali iey kibici, ani iey wdzięków, ale opowiada świetność iey umysłu, który go zachwycił. — Wypada więc korzystać z tego przykładu, nie wierzyć zwodniczem zwierciadłom, ale sposobić się w takowe przymioty, któreby nam stałą ziednywały zalete.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 24. *Maia* 1803.

Korzec Pszenicy	- - zł. pol.	23	do	27.
— Żyta	- - - - - — —	19	—	$22\frac{1}{2}$.
— Jęczmienia	- - - - — —	15	—	17.
— Owsa	- - - - - — —	11	—	$12\frac{1}{2}$.
— Groch	- - - - - — —	19	—	24.
— Kaszy iaglaney	- - - — —	32	—	38.

W Wiedniu d. 24. *Maia.*

Meca wynosząca 26 naszych garcy:

— Pszenicy	- - - zł. pol.	24	do	29.
— Żyta	- - - - - — —	20	—	23.
— Jęczmienia	- - - - - — —	16	—	10.
— Owsa	- - - - - — —	13	—	14.

W Brynie d. 13. *Maia.*

Meca Pszenicy	- - - - zł. pol.	20	do	22.
— Zyta	- - - - - - — —	16	—	17.
— Jęczmienia	- - - - — —	12	—	13.
— Owsa	- - - - - — —	9	—	11.
— Prosa	- - - - - — —	20	—	22.

W Gdańsku d. 7. *Maia.*

Szefel czyli pół korca naszego w monecie pruskiey :

— Pszenica	- - zł. pol.	12	do	$14\frac{1}{2}$.
— Żyto	- - - — —	10	—	11.
— Jęczmień	- - - — —	$7\frac{1}{2}$	—	8.
— Owies	- - -			

DONIESIENIA.

Skutki Spirytusu Mydlanego za pozwoleniem Prześ. C. Kro. Pełnomocney Nadworney, Kommiſſyi Fabrykowanego.

1) Wywabia ten Spirytus wszyſtkie plamy na suknie lub materyi z tłuſtości, dziegciu, smoły i mazi napuściwszy niem plamy, i piorąc tak długo, wodą czyſtą miętką, aż Spirytus zewszyſtkim wyydzie.

2) Można onego także używać do golenia i umywania ſię, ponieważ mieszany z wodą letnią miętką daie pianę naypięknieyszą, i zrobi powtorę ciało piękne, czyſte i delikatne wlawszy kilka kropel w wodę do umywania ſię.

3) Czwarta część Spirytusu tegoż zmięszana z trzema częściami wody czyſtey ieſt sposob naylepszy do chędożenia obrazow lub portretow, lecz obmywszy one czyſto, dopoty chuſtką białą płocienną obcierać trzeba, dopoki zewszyſtkiem nie wyschną.

4) Spirytus ten także goi wszyſtkie puchlizny i ſiniaki z uderzenia albo ztłuczenia ſię pochodzące, kiedy członek skaleczony nie u ſię myie, i chuſtka płocienna w onym maczana tak długo ſię przykłada, aż boleść wcale uſtaie.

5) Także ieſt on naylepszym lekarſtwem na ręce od mrozu spuchnięte, albo napękane, kiedy sobie kto tym Spirytusem co rano i wieczor ręce dobrze naciera.

6) Gdy ten Spirytus nietylko członki wzmacnia, lecz i rozpędzania i ulżenia boleści moc poſiąda, można iego na rany, wleiąc kilka kropel w one, na łamanie kości, kurcz i romatyzm z naylepszym skutkiem używać smaruiąc członek cierpiący boleści Spirytusem tym, i wyſtrzegaiąc ſię wiatru. Podobnież rozpędza wszelką puchlinę, i członki podwoyne u dzieci okazące ſię zmieszany z wodą do kąpieli używac ſię maiącą. Czyni także ulgę w boleści zębow, i goi wszelkie guzy.

Doſtanie tego Spirytusu u Jmć Pana Józefa Jerzego Traſslera Drukarza i Księgarza mieszkaiącego na Ulicy Grodzkiey pod Nomerem 229.

W flaszkach półkwartowych po zł. ryń. 1 kr. 8, w kwaterkowych po kr. 34 w półkwaterkowych po 17 kr. Kto razem bierze za ryń. 10 ma sobie przyznane 10 od ſta Rabatu.

Podaie ſię do wiadomości publiczney iż w cyrkule Sandomirskim we wsi Małoszycach dziedziczney Jmć Pana Ignacego Dowbora, umarła pierwszych dni Marca roku teraźnieyszego Franciszka Witkowska, która miała męża niegdyś w Warszawie, a potem wdową będąc służyła w cyrkule Sando[illegible]skim w rożnych mieysc ach, a nakoniec w wyżey rzeczoney wsi Małoszycach [illegible] akt krow[illegible]ała, którey że sukceſſorowie, a z tych corka iedna na Ukrainie według powieści zm[illegible] ſię znaydować, przeto obwieszczaią ſię ciż nieznaiomi sukceſſorowie że nieiakiś maiątek tak w gotowych pieniądzach iako też niektórych ruchomościach pozoſtał, ażeby po osiągnienie iego przyzwoite dowody w iuryzdykcyi dworskiey że są prawdziwemi zmarłey sukceſſorami złożyli, i należytość prawnie udowodnioną odebrali. Dan w Krakowie dnia 18 mieſiąca Maia 1803 roku.

Ignacy Dowbor.

Ktoby sobie, życzył z Nowego Miaſta prowadzić żyto i owies do Krakowa, od korca żyta na milę gr. 9 od owsa na milę gr. 6 doſtanie, to niechay ſię zgłosi do Pana Parisota na Floryańską ulicę, i zato będzie srebrną monetą wypłacone. W Nowym mieście ma ſię udać do Ludwika Parisota, w Krakowie do Piotra Parisota.

Przez Magiſtrat C. K. Stołecznego Miaſta Krakowa ninieyszym każdemu do wiadomości i zachowania podaie ſię, że każden poſſeſſor w leniach mieyskich położonego domu w narzędzia ogniowe mocą Naywyższego Patentu pod dniem 3 Września roku 1797 zapadłego przepisane zaopatrzyć ſię ieſt powinien iako to: — a) W naczynia na ich ſtrychach wodą napełnione tak zwane kadzie które gdyby dla słabości niektórych budowli na Strychach umieszczone bydź nie mogły w tych domach które od wody albo od ſtudzien nayodlegleysze iż podług wszelkiey możności u drzwi albo tym podobnym szykownym mieyscu przykryte w gotowości trzymane bydź maia. — b) Kilka drewnianemi wiaderkami do wody (cebrami) — c) Kilka konewkami. — d) Kilkoma szaflami. — e) W iednę drabinę na dach. — f) W ieden hak

do zrywania ognia i — g) w iednę wielką latarnię na haku którąby na murach domu powiesić można, ażeby gdy w nocy ogień powstanie ulicę przez którą narzędzia ogniowe i woda prowadzone bydź muszą obiaśnić.

Oprocz tego maią się oraz possessorowie większych domow mieyskich w kilka skorzanych wiaderek do wody, haki, osęki żelazne, drągi do łamania, rydle i kilka drzewianych ręcznych sikawek, tym pewniey zaopatrzyć, gdy inaczey każden possessor domu, gdyby u niego pomienione narzędzia ogniowe w czasie blisko maiącey się odbywać powszechney indagacyi wynalezione bydź niemogły, karą 1 czer. zł. za każdą brakuiącą sztukę obłożony zostałby. Wreszcie gdyby podpalanie drzewa słomą iuż wielokrotnie okazyą do pożaru ogniowego tutay stało się, przeto oraz podpalanie słomą wszystkim trzymaiącym służących powszechnie surowo zakazuie się, a to po karą 1 czer. zł. w przypadku dozwolenia tego podpalania i przykładnym ukaraniem cielesnym służących, gdyby któren przy podpalaniu słomą był zastany. Podług czego więc każden possessor domu trzymaiący służących i służący sami zachowywać się są ściśle obowiązani. Krakowie d. 26 Kwietnia 1803.

Gollmayer.
Rangstein.
Schindler.

Gdy po zaszłey promocyi P. Tomasza Klimaszewskiego na urząd dyrektora registratury tuteyszych C. K. sądow szlacheckich Lubelskich, urząd Translatora wakuie, wiec wszyscy tegoż urzędu dostąpic sobie życzący ninieyszym się zachęcaią, aby końcem zdania examinu na dniu 26 Maia r. b. o godzinie 9 zrana do tuteyszych królewskich sądow się stawili, i o swey przytomności Pana Purtschera Gremialnego konsyliarza i dyrektora kancellaryi przyzwoicie uwiadomili, niemniey swe prożby potrzebnemi zaświadczeniami opatrzone aż do tegoż terminu podali.

Gołaszewski.
Purtscher.
Münch.

Z Rady C. K. Sąd: Szlach: Lubel: Galicyi Zachodniey
Dan w Lublinie 12 *Kwietnia* 1803.
Sahaneck.

Gdy po przyiętey od wyższey zwierzchności resygnacyi urzędu komornika przez Jana Lipskiego uczynioney, tenże komorniczy urząd w cyrkule Józefowskim sekcyi trzeciey zawakował, więc wszyscy życzący sobie dostąpić tego urzędu niniejszym się zachęcaią, aby swe prożby przyzwoitemi zaświadczeniami opatrzone aż do 28 Maia r. b. do tuteyszych królewskich sądów podali.

Gołaszewski.
Purtscher.
Gruszecki.

Z Rady C. K. Sądow Szla: Lubel. Galicyi Zachodniey.
W Lublinie d. 12. *Kwietnia* 1802.
Sahaneck.

C. K. dóbr kameralnych Galicyi zachodniey administracya puszcza dnia 10 Czerwca 1803. Woytowstwo Chełm na lat trzy więcey ofiaruiącemu w dzierżawę. Licytacya zaś odprawiać się będzie w kancelaryi urzędu Tarnogury. Cena fiskalna iest 915 ryń. 9 kr..

Licytacya zawiera następuiące warunki.

1*mo* Każdy procz żyda i małoletnich licytować może.

2*do* Licytuiący ieszcze przed licytacyą 10ta a podług okoliczności 4ta część fiskalney ceny złożyc będzie musiał.

3*t*o Żaden przeszły dzierżawca, który od dawney dzierżawy odstąpił i kontraktu niedotrzymał, lub skarb niezaspokoił i dla tego w procesie zostaie, albo w uciemierzeniu poddanych przekonanym został, do licytacyi przypuszczonym nie będzie.

4to Licytuiący dla siebie licytować ma, dla tego imieniem innego licytuiący plenipotencyą sobie daną kommissyi oddać będzie powinien.

Z Urzędu C. K. dóbr kameralnych Galicyi zachodniey Administracyi.
W Krakowie dnia 6 Maia 1803. roku.

(Przy dzisieyszey Gazecie znayduie się drugi dodatek.)

DODATEK DRUGI
DO Nru. 42.
GAZETY KRAKOWSKIEY
W Krakowie dnia 25. Maia 1803.

DONIESIENIA.

Z Rozkazu Jego Rzymsko-Cesarskiey, a na Węgrach i Czechach Krolewsko-Apostolskiey Mości, ninieyszym wiadomo się czyni:

Iż Pan Miłościwy nayłaskawiey uważyć raczył, że się wielu podczas ostatniey woyny z woysk C. K. zbiegłych żołnierzy dostało w nayodległeysze kraie Europy, a niektórzy zapędzili się nawet w inne część świata, gdzie ich wiadomość o ostatnim w roku 1800 wydanym Pardonie jeneralnym nie doszła, lub gdzie w stanie nie byli korzystania z tey łaski, że zaś wielka liczba takowych ludzi od owego czasu z naywiększych odległości powróciła, błąkaiąc się teraz po części w obcych kraiach sąsiedzkich i pragnąc tym bardziey powrotu do swoiey oyczyzny lub opuszczonych chorągwi, ile że się z publicznych doniesień, gazet, i innych uwiadomień dowiedzieli, że w C. K. woysku służba dożywotnia nadal zniesiona, a kapitulacyia na pewne lata usług woyskowych wprowadzona została.

Ażeby więc takowi ludzie, ktorzy za swoy występek skutkami onego ukarani, wycierpiawszy tyle nędzy, iuż odpokutowali, dostąpili sposobności poprawienia błędu popełnionego, i w przyszłym czasie stali się uczestnikami korzyści, iakie ściśle zachowanie obowiązkow każdemu wiernemu żołnierzowi i poddanemu w C. K. kraiach przynosi, zaczym Cesarz Jegomość z naywyższey dobrotliwości postanowić raczył, ażeby Pardon jeneralny na ośm miecy był rozpisany.

Stosownie więc do tey naywyższey uchwały następuiące czynią się rozporządzenia:

Po 1sze. Przeciąg tego na 8 miesięcy znowu danego jeneralnego Pardonu zaymuie czas od 1 Maia do ostatniego Grudnia 1803.

Po 2gie. Wszystkim zbiegom C. K. armii, ktorzy w przeciągu tych ośmiu miesięcy do służby opuszczoney dobrowolnie powrociwszy w kraiu do tey lub owey kommendy woyskowey, regimentu, lub każdego innego urzędu, a za granicą do C. K. poselstw lub werbunkow w Rzeszy niemieckiey będących wzgłoszą się, i żałuiąc za krzywoprzysięstwo na dal w służbie C. K. zawsze zostawać poślubią, publicznie i nienaruszenie zabezpiecza się darowanie wszelkiey kary, i ścigania, zupełne przywrocenie honoru i dobrey sławy. Niema rożnicy między zagranicznym lub rodakiem w C. K. dziedzicznych kraiach lub za granicą teraz przebywaiącemi, albowiem wszyscy bez naymnieyszey sprzeczki, wątpliwości lub przeszkody przyymowani, i do odprawiania zwykłey służby woyskowey przypuszczani bydź maią, a błąd ich przez opuszczenie chorągwi popełniony wieczną pokryie się niepamięcią.

Po 3cie. Powracaiącym, ktorychby iuż do istotney służby woyskowey za zdolnych nieuznano, wolno będzie zamieszkac w C. K. dziedzicznych kraiach.

Po 4te. Od łaski w poprzedzaiących artykułach zabezpieczoney ci tylko są wyłączeni, którzy procz tego, że zbiegli, inną iaką zbrodnię popełnili.

Po 5te. Rownie są i te osoby wyłączone, które umkną może po ogłoszeniu tey Naywyższey Uchwały; owszem wyraźnie waruie się kara w artykułach woyskowych na takich zbiegow postanowiona.

Po 6te. Ażeby zaś reszta zbiegow od tey łaski nie wyłączona z tym większą ufnością poszła za głosem powinności i obowiązku wykonaney iuż przedtym przysięgi, wraz wszy-

ſtkim Jenerałom, Pułkownikom, i innym Officyerom zaleca ſię nayściśleysze zachowanie zabezpieczonego powracaiącym przebaczenia, tudzież ſtaranność nayczulsza, aby każdy z innych dopełniał sumiennie zapewnionych im warunków.

Po 7me. Gdyby iednak pomiędzy temi ułaskawionemi zbiegami tak zapamiętałe znalazły ſię osoby, iżby nie zważaiąc na dobroć Naywyższego Pana Miłościwego w krzywoprzyſięſtwie swoim trwały, i danemu teraz na ośm mieſięcy Pardonowi daremnie upłynąć dały; tedy według zupełney surowości uſtaw woyskowych traktowane bydź maią.

Zaczym na wszyſtkie urzędy nayściśleyszy wkłada ſię obowiazek skutecznego ich śledzenia i poymania, skoro tylko ninieyszy na ośm mieſięcy wydany termin upłynie, a to wszelkiemi ich ręku powierzonemi środkami. Kara woyskowemi artykułami poſtanowiona bez względu i łaski wykonana na nich będzie, i na zawsze od każdego Pardonu przyszłego wyłączeni zostaną.

Dan w Wiedniu szesnaſtego Kwietnia tyſiąc ośmset trzeciego roku.

ARCY XIAZE KAROL,

Marszałek Polny. (L.S.)

Juryzdykcya Dominikalna Opoczyńska, każdemu komu o tem wiedzieć należy wiadomo czyni, iż na inſtancyą Litmana Rosemberg i Szyi Wagenszperga prawem przekonywaiących Dobra nieruchome to ieſt: Plac i z domem, tudzież oddzielny plac w mieście J. C. K. Mci Opocznie w ulicy Zydowskiey leżące Szlamy Rabinowicza Fasler zwanego własne, podług aktu pod dniem 21 mieſiąca Stycznia r. b. w Summie ryń. 322 kr. 57 otaxowane, na satysfakcyą summy czer. zł. 86 zł. 9 pol. dekretami tak mieyscowey Juryzdykcyi Dominikalney Opoczyńskiey, iako i Naywyższego Appellacyynego Trybunału Krakowskiego wraz z prowizyami po 5 od 100 od dnia 25 9bris 1796 rachować ſię mianemi przysądzoney, dnia 10 Junii r. b. 1803 o godzinie 9 z rana w Ratuszu miaſta Opoczna przez publiczną licytacyą sprzedane będą, pod naſtępuiącemi warunkami:

1mo. Iż każdy Licytant przy zaczęciu licytacyi dla zapewnienia takowey 10tą część summy szacunkowey iako vadium złożyć obowiązany, tudziesz:

2do. Z Wierzycielami względem należytości (ieżeliby na tych Placach i Domie iakową Hypotekowaną wykazali) ułożyć ſię, lub też takowy dług z summy sprzedażney za sprzedaż wynikaiącey, zaraz wypłacić powinien lub nakoniec gdyby żadnych hypotek nie było:

3tio. Summe z zalicytowania wyniknąć maiącą, w ciągu trzech dni pod utratą vadii do depozytu teyże Juryzdykcyi wypłacić ma i muſi, potrąciwszy sobie z niey złożone na vadium kwantum.

Wszyscy więc Wierzyciele maiący swoie hypoteki lub prawa do rzeczonych Placów i Domu, ninieyszym Edyktem do okazania tu w przeciągu uſtanowionego licytacyi terminu swoich należytości hypotekalnych zapozywaią ſię z tym oſtrzeżeniem, iż po upłynionym tym czaſie iuż więcey słuchani nie będą i gdyby nawet, iakowe legalne prawa lub summy mieli, takowe iuż nie z tych Placow i Domu, lecz z inszych funduszow poszukiwać sobie będą muſieli, nareszcie

4to. Każdy maiący chęć licytowania, na oznaczonym terminie ma ſię ſtawić i temuż akt detaxacyi w Kancellaryi tuteyszey Juryzdykcyi przeyrzeć sobie niewzbroniono ieſt.

Signatt. Opoczno w Jurysdykcyi Dominikalney Dnia 9 Maia 1803 roku.

Jozef Oſinowski.

Podaie ſię do wiadomości, że 4go Czerwca t. r. folwark mieyski Zamłynie zwany na 3 lata, od 24 Czerwca 1803 aż do 24 Czerwca 1806 naywięcey offiaruiącemu w dzierżawę wypuszczony będzie, którego cena fiskalna 615 ryń. 30 kr. rocznie wynoſi.

Ochotę dzierżawienia maiący niech zatym na dniu pomienionym o 10tey godzinie przed południem ſtaną na Ratuszu radomskim, ażeby dowiedzieli ſię o reszcie warunkow dzierżawnych, i dokładnieyszych zaſiągneli wiadomości o ſtanie tegoż folwarku.

Z C. K. Urzędu Cyrkularnego w Radomiu d. 6 Maia 1803.

Baron de Manndorf, cyrkularny ſtaroſta.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie uwiadomiaią ninieyszym Edyktem wszyſtkich, którym tylko o tym wiedzieć zależy, iż ſtosownie do żądania Pana Beniamina Finke względem licytacyi części Sobieszczańszczyzna za 8061 zł. pol. 15 gro. oraz części Kłodniszczyzna zwaney za 12,410 zł. pol. podług dzieła detaxacyi, które każdy chęć kupienia maiący w sądowey Regiſtraturze zobaczyć może, oszacowaney, w Tarnawce w Cyrkule Jozefowskim leżącey, a prawem przekonanego P. Woyciecha Gano dziedziczney na zaspokoienie summy 120 czer. zł.

c. s. c. w tuteyszych C. K. Szlacheckich Sądach przedſięwziąść ſię maiącey, dzień 27 Czerwca 1803 o godzinie 10 zrana uſtanawia ſię. Na którym to terminie:

a) Każdy chęc kupienia maiący czwartą część summy szacunkowey natychmiaſt w zakład złożyć ma.

b) Więcey zaś daiący, przez wydanie kaucyi, ktora w 14 dniach od dnia licytacyi złożona bydź ma, zupełne bespieczeńſtwo summy przez licytacyą wypadłey, aż do maiącego naſtąpic sądowego rozporządzenia, zapisać; tudzież

c) Na zaspokoienie prawem przekonywaiącego częśc wypadaiącą w złocie złożyć; nie mniey

d) Stosownie do §. 436 przepisow sądowych długi te dobra obciążaiące podług raty od ſiebie oświadczoney summy na ſię przyiąć obowiązany będzie, gdyby może kredytorowie przed umówionym wypowiedzeniem wypłacenie swey pretensyi przyiąć wzbraniali ſię.

Razem zaś wszyscy Kredytorowie Pana Woyciecha Gano na rzeczonych Dobrach bespieczeńſtwo swe maiący, ſtosownie do Nadwornego urządzenia dd. 22 Sierpnia 1797 roku nieoczekuiąc osobnego przywołania na tenże sam termin do zgłoszenia ſię z swym prawem, przywołuią ſię, gdyż nieſtawiaiący ſię na tymże terminie, ani naprzeciw kupuiącemu lub nabywcy tych Dobr, ani do nichże samych prawa więcey nie maią, lecz swego zaspokoienia z summy sprzedarzy, lub innego maiątku zadłużonego poszukiwać muszą.

Gołaszewski.
Gruszecki.
Münch.

Z Rady C. K. sądow Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.
Dan w Lublinie d. 24. *Marca* 1803.
Sahaneck.

Magiſtrat Miaſta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym podaie do wiadomości, iż Elżbieta Waldberger żona zmarłego tuteyszego kupca i mieszczanina Antoniego Waldberger teraz pozoſtała wdowa takie do sądu wniosła przyrzeczenie, że ona z tym warunkiem: ażeby iey kupiectwo po niegdy swoim mężu pozoſtałe wraz z towarami i ruchomościami sądownie przywłaszczone było, iedyną i prawdziwą dłużniczką wszyſtkich wierzycielów, którzyby iakowe pretensye z kupiectwa rzeczonego nieboszczyka Antoniego Waldberger lub też z inney iego proſtey czynności pochodzące mieli, bydź chce, i zawsze gotową onychże pretensye przeciwko wzmiankowanemu kupiectwu albo osobie iey zmarłego męża miane, pozaspakaiac. Końcem przeto powzięcia w tey mierze zdań wszyſtkich kupieckich, lub prywatnych wierzycielow, tudzież potem załatwienia tego zamiaru, wszyscy wierzyciele, którzyby tylko iakiego kolwiek rodzaiu pretensye albo przeciwko kupiectwu, lub przeciwko samey osobie rzeczonego nieboszczyka Antoniego Waldberger rościć sobie mogli, niniejszemi sądownie powołuią ſię, ażeby w czaſie 3 mieſięcy to ieſt dnia 18 Czerwca r. b. o godzinie 10 zrana tu w sądzie osobiście lub też przez dobrze opatrzonych pełnomocnikow ſtawili ſię i swoie zdanie na przyrzeczenie z ſtrony pomienioney wdowy Elżbiety Waldberger dane, do protokołu wniesli, inaczey po upłynionym owym czaſie, ieżeliby ſię kto niezgłosił, kupiectwo po niegdy Antonim Waldberger wraz z towarami, i pozoſtałemi ruchomościami pomienioney wdowie Elżbiecie Waldberger sądownie przyznane zoſtanie.

Drdacki.
Gollmayer.
Łodzinski.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 10 *Marca* 1803. *roku.*
Hohn.

Magiſtrat C. K. Stołecznego Miaſta Krakowa podaie do wiadomości, iż kamienica ś. p. Alberta Soczyńskiego i pozoſtałey wdowy Salomei Soczyńskiey własna na Kazimierzu pod Nr. 74 ſtoiąca, urzędownie ryń. 2439 kr. 15 oszacowana, dnia 16 Czerwca b. r. o godzinie trzeciey po południu, tu w sądzie na żądanie wzwyż wyrażoney wdowy przez publiczną licytacyą więcey daiącemu za gotowe pieniądze sprzedana będzie. Wszyscy zatym ochotę tę kamienicę kupić maiący, na pomienionym terminie i mieyscu znaydować ſię maią.

Nakoniec wszyſtkich wierzycielow którzyby iakowe prawa do niey rzeczywiſte mieli, uwiadomia ſię, ażeby nie oczekiwaiąc osobnych przywołań, z swoiemi prawami realnemi na wzwyż wyrażonym terminie zgłosili ſię, bo inaczey ten termin uchybiwszy, więcey żadne-

)2(

go prawa ani do kamienicy, ani też do iey kupiciela mieć nie będą, ale swoiego zaspokoienia z inney substancyi swoiego dłużnika poszukiwac będą powinni.

Drdacki.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 22 Kwietnia 1803 roku.
Kozłowski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, ninieyszym obwieszczeniem podaie do wiadomości, iż domek drewniany pod Nr. 34 w sekcyi 3 situowany, po ś. p. Reginie i Woyciechu Nowinskich małżonkach pozostały, wartości 75 zł. ryń. na żądanie prawych dziedzicow dnia 16 Czerwca r. b. o godzinie 3 po południu, tu w sądzie przez publiczną licytacyą za gotowe pieniądze więcey daiącemu sprzedawany będzie.

Ochotę przeto kupienia onegoż maiący, uwiadomiaią się, ażeby na wyznaczonym mieyscu, i czasie raczyli się znaydowac.

Wierzyciele zaś prawo zastawu czyli hypoteki na nim maiący, napominaią się, ażeby nie oczekuiąc osobnych w tey mierze przywołań, praw swoich pod czas licytacyi pilnowali, inaczey żadnego więcey prawa ani do domu, ani przeciwko iego kupicielowi mieć nie będą, ale swoiego zaspokoienia z inney substancyi dłużnika swego szukać powinni będą.

Drdacki.
Gollmayer.
Łodzinski.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu K. C. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 15. Kwietnia 1803.
Kozłowski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey Edyktem ninieyszym publicznie wiadomo czynią: że na żądanie prawem pokonywaiącego P. Franciszka Kietlinskiego dobra Siemieradz z częścią w Błotnicy w cyrkule Radomskim leżące, prawem pokonanych Jana i Felixa Izdebskich Braci dziedziczne, w summie 11,379 zło. ryń. przez przysięgłych detaxatorów oszacowane, w celu zaspokoienia summy 10,000 zł. pol. na rzecz prawem pokonywaiącego, przez powtorną licytacyą publiczną sprzedawane będą, z tym iednak warunkiem: że przyszły nabywca szacunek przez licytacyą wypadły w dniach 14 po approbowaney licytacyi, do depozytu sądowego wyliczyc, i każdy kupna sobie życzący 10tą część szacunku przez detaxacyą ustanowionego złożyć iako wadyum iest obowiązany, dla pewności aktu licytacyi. Którzy przeto dóbr tych nabydź sobie życzą, wzywaią się tym Edyktem: ażeby dnia 5 Lipca 1803 roku o godzinie 9 zrana w C. K. sądach tuteyszych do powtornego aktu licytacyi stanęli.

Oraz i wierzyciele wszyscy bespieczeństwo na dobrach tych maiący, ktorzy osobnego wezwania spodziewać się nie maią, na dzień naznaczony wzywaią się z tem ostrzeżeniem: że owi, którzy się w przeciągu terminu wyznaczonego nie zgłoszą, ani przeciw kupuiącemu czyli obeymuiącemu te dobra, ani też do dóbr samych żadnego iuż prawa mieć nie będą, ale swey satysfakcyi iedynie z szacunku sprzedaży, lub innego maiątku dłużnika swego poszukiwać muszą. W Krakowie dnia 2 Kwietnia 1803.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschy.
Chrastiański.

Z Rady C. K. sądów Szlacheckich Krakowkich Galicyi Zachodniey
Sterneck.

Uwiadomienie Cesarsko-Królewskiego Gubernium Galicyi Zachodniey.

O podwyższeniu celney komory pograniczney w przewozie nurskim, na komorę głowną wchodową.

Dekretem Naywyższym nadwornym pod d. 15 Lutego t. r. komora w powiecie inspektoratu Kozienieckiego położona, przewoz nurski nazywaiąca się podwyższoną została na aktualną komorę głowną wchodową.

Zaczym podaie się ta odmiana każdemu do wiadomości. W Krakowie d. 9 Kwietnia 1803.
Cink.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Gallicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu

Ignacemu Byſtrzanowskiemu: że Żyd Judka Peysakowicz u Sądow tych — o zapłacenie summy 1020 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym — załobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość, wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości, gdzie on zoſtaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż Ignacemu Byſtrzanowskiemu adwokata tuteyſzego P. Bronickiego, z iego ſzkodą i iego koſztem zaſtępcą poſtanowiły, z którym proces ten ſtosownie do uſtawy ſądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisaney, rozpocznie się, i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyſzym tym końcem upomina się: ażeby d. 13 Lipca r. b. sam ſtanął albo ieżeli iakie ma prawa ſwego dowody, te zaſtępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyſzym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do ſwey obrony za nayskutecznieyſze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wſzelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.
Karol de Reinheim.
Chraſtiański.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Galicyi zachodniey.
W Krakowie dnia 13 Kwietnia 1802.
Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey, oznaymuią tym Edyktem Panu Janowi Kantemu Borzykowskiemu: że Pani Maryanna Borzykowska u sądow tych — o zapłacenie summy 100 czer: zł. w złocie z prowizyą i kosztem prawnym — załobę na niego podała, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosiła.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie on zoſtaie, lub czy w cale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż P. Janowi Borzykowskiemu adwokata tuteyszego Pana Męcinskiego, z iego szkodą i iego kosztem zaſtępcą poſtanowiły, z którym proces ten ſtosownie do uſtawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się, i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 12 Lipca r. b. o godz: 9 zrana sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zaſtępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wſzelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
Karol de Reinheim.
Chraſtiański.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie d. 12. Kwietnia 1803.
Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Jozefowi Grzegorzewskiemu nieprzytomnemu i którego mieysce mieszkania nie ieſt wiadome: że żona iego Pani Kunegunda Grzegorzewska w prożbie swoiey dnia 29 Liſtopada 1802 roku podaney przełożyła, iż od niego iako prawego małżonka swego od roku 1797 ieſt opuszczona. On przeto P. Józef Grzegorzewski wzywa ſię: ażeby do obcowania z rzeczoną małżonką swoią Kunegundą Grzegorzewską i do utrzymywania iey, podług prawa, należącego ſię oneyże powrocił; gdyż inaczey, ieżeli w przeciągu roku iednego nie powroci, separacya od ſtołu i łoża na żądanie rzeczoney małżonki iego, podług prawa cywilnego części Iwszey §. 108 dekretowana będzie. W Krakowie dnia 13 Kwietnia 1803.

Jozef de Nikorowicz.
Karol de Reinheim.
Chraſtiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakow. Galicyi Zachod.
Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey wszyſtkim, którym o tem wiedzieć należy, Edyktem ninieyszym wiadomo czynią: iż na prożbę deputacyi wierzycielow

krydaryusza Jędrzeia Slaskiego, dobra Trzciniec do massy tegoż krydaryusza należące, w cyrkule Konieckim leżące, przez publiczną licytacyą więcey daiącemu sprzedane będą, i do odprawienia w C. K. sądach tuteyszych licytacyi termin na dzień 22 Czerwca 1803 roku na godzinę 9 zrana naznacza się, następuiące stanowiąc warunki:

1mo Dobra te takim prawem sprzedane będą, iakim prawem ie W. Jędrzey Slaski w czasie podniesionego wierzycielow konkursu trzymał i posiadał.

2do Przyszły kupuiący nabywa tych dóbr w tych granicach, w iakich oddane są w administracyą, gdyby zaś o granice z któreykolwiek strony kłotnia iaka zaszła, Massa krydalna co do takich sporow granicznych do żadney ewikcyi nie będzie obowiązana.

3tio Przyszły nabywca żadnego innego żądać nie będzie inwentarza, ale owszem tym się kontentować musi, któren podług aktu komorniczego teraźnieyszemu iest oddany dzierżawcy, i przez tegoż ma bydź powrocony.

4to Przyszły nabywca dnia 24 Czerwca 1803 roku zyska prawo dziedzictwa, i tegoż dnia będzie mogł wziąść intromissyą, byle obowiązków, które na się weźmie, z swey strony dopełnił.

5to Cena tych dóbr maiących bydź licytowanych iest summa 230,500 zł. pol. w akcie detaxacyi położona.

6to Każdy licytuiący 10tą część szacunku to iest 23,050 zł. pol. nie w kaucyi lecz w monecie lub w bankocetlach zaraz przy licytacyi złożyć powinien.

7mo Po ukończoney licytacyi, każdy licytuiący odbierze swą summę, wyiąwszy tego, któren przez naywiększy podany szacunek stał się dóbr nabywcą, któremu.

8vo Summa złożona w szacunek przez niego ofiarowany policzona będzie.

9no Jeżeliby kupuiący szacunku ofiarowanego natychmiast nie wyliczył, iemuż termin tylko dni 14 od dnia licytacyi rachować się maiących, nie wyłączaiąc nawet dni feryalnych, do zapłacenia tey summy pozwala się, dobra bowiem te tylko za gotowe pieniądze sprzedane bydź mogą, wyiąwszy.

10mo Gdyby kupuiący był oraz wierzycielem massy zadłużoney, i miał prawo pierwszeństwa, w którym przypadku wolno mu będzie, pierwszeństwo summ swoich, Extraktem Status Activi & Passivi dóbr Trzcinca z przyzwoitych akt ziemskich wyiętym, natychmiast udowodnić, i takie, ieżeli przynaymnicy summę 100,000 zł. pol. iednak tylko kapitałuą wynosić będą, z summy szacunkowey potrącić, resztuiąca zaś kwota, po odtrąceniu pozostała (oprocz 10tey części, która zaraz przy licytacyi w kwocie 23,050 zł. pol. złożona bydź powinna) na dobrach Trzcincu, z obowiązkiem opłacania przez kupuiącego corocznie prowizyi po 5 od sta, lokowana zostanie; którą to resztuiąca kwotę, po nastąpionym massy krydalney rozdziale, wierzycielom podług assygnacyi C. K. sądow szlacheckich Krakowskich wypłaci. Jednakowoż.

11mo Obowiązany będzie kupuiący wierzycielom, którym po nastąpioney klassyfikacyi i dyspartycyi massy, satysfakcya w złocie hollenderskim, cesarskim lub inney iakieykolwiek wyszczególnioney monecie należyć się będzie, zupełną satysfakcyą w tym gatunku pieniędzy, w iakim im przysądzona będzie, a to bez naymnieyszey z strony massy indemnizacyi, uczynić. Dla czego.

12mo Gdyby licytuiący nie był wierzycielem massy, i summę szacunkową w dniach 14 do depozytu sądowego złożył, albo gdyby był wierzycielem, i podług obmowy punktu 10go pretensye swoie od summy szacunkowey odtrącił, przyięta w prawdzie będzie summa w bankocetlach, kupuiący iednak obowiązany będzie wierzycielom, którym ich pretensye w złocie lub inney iakiey monecie kurs maiącey są przysądzone, satysfakcyą podług brzmienia dekretow uczynić, a z złożonych do depozytu bankocetlow odbierze za każdy dukat 18 zł. pol. w bankocetlach, a za srebrną monetę podług iey kursu zwyczaynego, podobnież w bankocetlach wynadgrodzenie.

13tio Na przypadek nie wyliczenia (iak wyżey wyrażono) w dniach 14 summy szacunkowey, kosztem i z szkodą kupuiącego dobra te powtornie licytowane będą, a to bez nowey detaxacyi i bez naymnieyszego względu na protokoł licytacyi.

14to A że kupuiący z dniem 24 Czerwca r. b. staie się dziedzicem dóbr Trzcinca, idzie zatym, że wszelkie nieprzewidziane przypadki i szkody w dobrach tych od dnia 24 Czerwca 1803 roku zdarzyć się mogące samego kupuiącego, nie zaś massy tyczyć się powinny.

Wreszcie wszyscy wierzyciele na dobrach tych bespieczeństwo maiący Edyktem nniey-

szym wzywaią się ażeby się, z prawami swoiemi w terminie wyznaczonym tym pewniey zgłosili, gdyż inaczey ani do nabywcy tych dóbr ani też do dóbr samych żadnego już prawa mieć nie będą, ale swey satysfakcyi z szacunku sprzedaży lub z innego maiątku krydaryusza poszukiwać muszą. W Krakowie dnia 30 Marca 1803.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Chrastiański.

Z Rady Ces. Krol, sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniey.
Sterneck.

Drugiego, trzeciego i czwartego Czerwca t. r. o 9tey godzinie z rana następuiące prebendy naywięcey offiaruiącym, a to plebanie na rok ieden, proste zaś prebendy na trzy lata przez publiczną licytacyą w tuteyszey kancellaryi cyrkularney w dzierżawę wypuszczone będą.

1. Sandomirska Scholasterya.
2. — Prokustodya.
3. Sandomirski Fundusz Kunice.
4. — — Mydłow.
5. Sandomirskiey Kanonii Opatow fud. 2.
6. — — — 4.
7. — — — 5.
8. — — — 6.
9. Bodzentyńska Plebania.
10. Łagowska detto.
11. Baczkowiecka Filialna.
12. Ossolińska prebenda Betleem.
13. Sobulkowska Plebania.
14. Derkow, bractwo rożańcowe.
15. Chmielow detto detto.
16. Woyciechowice detto detto.
17. Tarłow, probowstwo śpitalne.
18. Klimentow, prebenda S. Jozefa.
19. Staszowskie grunta śpitalne.

Cen fiskalnych postanowić ieszcze niemożna, ponieważ w większey części tych prebend dopiero inwentarz wyprowadzony bydź musi: wszelako ochotę dzierżawienia maiący nietylko w mieyscu prebend dowiedzieć się o ich intracie, ale także na 8 dni przed licytacyą w Kancellaryi cyrkularney inwentarze przeyrzeć, a tak w czasie i mieyscu oznaczonym do licytacyi stanąć mogą. W Sandomirzu d. 21 Kwietnia 1803.

Ratolska, kommissarz cyrkularny,

Magistrat Miasta C. K. Stołocznego Krakowa ninieyszym obwieszczeniem Demetrego Likowskiego uwiadomia, iż Tomasz Styrio naprzeciw niemu o powrocenie zaręczenia przez tegoż Tomasza Styrio na rzecz Mikołaia Illiowskiego na summę 108 czer. zł. dnia 13 Lipca 1786 roku danego, tudzież o zakwitowanie urzędowne z obowiązku tegoż zaręczenia tyczącego się do tego Magistratu załobę zaniosł, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś Sąd ten dla nie wiadomego pozwanego mieysca przemieszkiwania, lub w cale w C. K. dziedzicznych kraiach nieznaydowania się, onemuż tu mieszkaiącego adwokata JP. Nimetz z iego szkodą i kosztem iako zastępcę naznaczył, z ktorym także spor pomieniony stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony zostanie. On przeto Demetry Likowski ninieyszemi napomina się, ażeby w czasie ieszcze przyzwoitym to iest: w czasie 90 dni w tym tu sadzie albo osobiście stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te w czesuie ustanowionemu zastępcy nadesłał, lub też innego sobie zastępcę obrał, tego sądowi temu wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do swoiey obrony nayskuteczniey szemi osądzi, gdyż w przeciwnym razie, wszelką niedogodność, ktoraby z iego opoźnienia wypaść mogła, samby sobie przypisać musiał.

Drdacki.
Gollmayer.
Krzyżanowski.
Łodzinski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecz: Krakowa.
Dnia 4. *Marca* 1803.
Plinta.

Ze strony C. K. Cyrkularnego Urzędu Kieleckiego ninieyszym do wiadomości podaie się: że Interkalarne dochody iako to: Realności, Dziesięciny *in natura* zawakowanego w tuteyszym cyrkule probowstwa w Stopnicy, Dobrowody i Bogucicach na publiczny fundusz dnia 13 Czerwca b. r. na rok ieden, od 24 Czerwca b. r. aż do 23 Czerwca przyszłego roku przez publiczną licytacyą więcey daiącemu w arędę wypuszczone będą.

A zatym chęć dzierżawienia maiący niech stanął na wzwyż rzeczonym dniu z rana o 9 godzinie w tuteyszey cyrkularney Kancellaryi, gdzie się ta licytacya odprawiać będzie.

W Kielcach dnia 30 Kwietnia 1803.

Micza.

Do powszechney podaie się wiadomości, że na dniu 2 Czerwca t. r. z rana o godzinie 9 w kancellaryi dominikalney w Ratoszynie, państwie Chodelskim, trzy szpitalne role, iako to. a) iedna niedaleko szpitala maiąca wysiewu na ½ korca. — b) druga zaś Wotanek zwana, na 6 korcy, — c) trzecia za Stawami na 2 korce razem na 8½ korcy żyta, w cenie fiskalney ryń. 93 kr. 45 po otrąceniu zaś dwudziesto procentowych kosztow administracyynych, w kwocie 75 ryn. na trzy po sobie następuiące lata przez licytacye w dzierżawę naywięcey ofiaruiącemu wypuszczone zostaną.

Ochotę dzierżawienia maiący opatrzywszy się dziesięcioсetnym zakładem stanąć zatym powinni na dniu po wyżey oznaczonym w urzędowey kancellaryi państwa, ten zaś, co zalicytuie pomienione grunta, niech przy ręku ma proporcyonalną kaucyą dla zabezpieczenia trzechletniey summy arendowney. Dalsze warunki swego czasu należycie ogłoszone będą. Dan w Józefowie dnia 16 Kwietnia 1803. *Pflichtentreu.*

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Gallicyi Zachodniey uwiadamiaią niniey szym Edyktem JWW. Adolfa Hrabię Kalkreuth i Władysława Hrabię Branickiego, iż Jozef Mendlowicz, przeciwko nim, o dopuszczenie Exekucyi w zględzie odebrania summy 18 018 *zł pol w monecie srebrney, i* 6525 *czer. zł. 6 z p. w złocie, pod dniem 3 Lutego, r. b do Sądow tuteyszych pozew podał i pomocy Sądowey doprasza się.*

Gdy zaś też Sądy dla ich zamieszkania za granicą im tuteyszego sądowego adwokata Reynberg ra za obrońcę, z ich szkodą i niebespieczeństwem ustanowiły, z ktorym też Sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Gallicyi Zachodniey Sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie: napominaią się oni niniéyszym Edyktem, aby w przeciągu 90 dni do odpowiedzi się stawili, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali lub innego sobie patrona obrali, i tego Sądowi wymienili, i oraz tych podług prawa użyli Krokow, ktore im się do obrony swey Sprawy pożytecznemi być zdaią. gdyby tego bowiem nieuczynili i swą zaniedbali Sprawę, samiby sobie szkodę może iaką stąd wynikaiącą przypisać winni byli.

Dan w Lublinie dnia 2. Marca 1803 roku.

Gołaszewski.
Purtscher.
Gruszecki. *Z Rady C. K. Sądow Szlach: Lubelskich Galicy Zachod.*
Klimaszewski.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa niniéyszemi podaie do wiadomości, iż na żądanie C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego licytacya Kamienicy na Franciszkańskiey ulicy pod Nr. 257 stoiącey ryńskich 7056 oszacowaney, od Sądu tuteyszego pozwolona, i termin iey przedaży z kondycyą, że kupiciel przyszły summę szacunkową zaraz złożyć powinien na dzień 23 Czerwca r. b. o godzinie 3 tu w Sądzie odbywać się maiącey przeznaczony iest.

Ochotę przeto nabycia iey maiący powinni się na zwyż oznaczonym czasie i mieyscu znaydować.

Wierzyciele zaś prawo zastawu nań maiący napominaią się ażeby nieoczekuiąc w tey mierze osobistych przypozwow praw swoich podczas licytacyi pilnowali, inaczey na tych, ktorzy by się w czasie licytacyi z pretensyami swoiemi niezgłosili, żaden więcey wzgląd co do podziału szacunkowey summy miany nie będzie.

Drdacki.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 28. Marca 1803.

Hohn.

C. K. Gubernium Galicyi zachodniey uwiadomia poddanego z Wsi Łobzowa Dominium Wolbroma Olkuskiego dystryktu Walentego Kozła wraz z żoną swoią zostawiwszy gospodarstwo wieyskie przed kilku tygodniami za granicę wyszłego, a dotąd nie powracaiącego, ani o przyczynie swego bawienia nie donoszącego, ażeby w przeciągu 4 miesięcy od ogłoszenia niniéyszego wezwania powrocił, lub oczekiwał postąpienia z sobą iako z emigrantem podług przepisu prawa. W Krakowie dnia 12 Kwietnia 1803.